

тая, а още и по други различни причини, нашите Коприщенци съ запретиле на циганете да минуватъ по край черкова-та; не дозволява имъ са така сѫщо и да излязятъ на горниять путь, и да са грѣхъ на слѣнде.

— Горниятъ путь е близо до черкова-та, а христовата вѣра не тѣрпи цигански духъ, казва Хаджи Генчо.

Когато Мено цигуларинътъ поискълъ да са кръсти, то нашите Коприщенци по-викале Хаджи Генча и рѣкъле му да по-тѣрси въ черковните книги дозволяватъ ли сѫборите да са кръщава циганинъ. Хаджи Генчо земалъ най-старата книга, ровилъ я, ровилъ я, и най-послѣ рѣкалъ:

— По-напредъ трѣба да му одѣреме кожата, а послѣ вече да го кръстиме.

И Мено си останалъ пакъ циганинъ.

— Известъ ли ѝзи, чѣмъ "кто бѣдни" —